

Sprawozdanie

komisji podatkowej o wniosku posła Abrahamowicza, dotyczącym poboru krajowych opłat konsumcyjnych.

Wysoki Sejmie!

Mimo gorliwych starań Wysokiego Sejmu, nie było możliwem w ostatnich latach obniżyć wydatków na potrzeby krajowe do poziomu, przy którymby niepotrzeba było siły podatkowej kraju obciążać w tak wysokiej mierze, jak to było dotychczas.

Co gorzej, przygotować się należy na wynikający z obowiązujących ustaw wzrost wydatków na szkolnictwo, jakoteż na znaczne rozchody wynikające z dopełnienia ugody indemnizacyjnej.

Wobec takiego stanu rzeczy, nie można poprzestać na pokryciu doraźnego niedoboru pożyczką krajową, lecz trzeba koniecznie zwiększyć normalne dochody krajowe co najmniej w mierze odpowiadnej nieuniknionemu wzrostowi stałych wydatków.

Normalnego powiększenia dochodów krajowych, nie można już szukać w podwyższeniu dodatku do podatków stałych, bo wygórowana wysokość takowych utrudnia i dziś już rolnictwu naszemu konkurencyę z rolnictwem mniej obciążonych krajów, tamuje wzrost miast i miasteczek naszych, uniemożliwia rozwój przemysłu rękodzielniczego i fabrycznego, który szuka, przy jednakich skądinąd warunkach, miejsca produkcji jak najmniej podatkami obciążonego.

Jedynym środkiem ku temu, żeby powiększyć dochody krajowe, bez dotkliwego obciążenia podatujących i bez narażenia na szwank produkcji, jest ustanowienie na rzecz funduszu krajowego nowych opłat konsumcyjnych, oraz dodatków krajowych do pobieranych już przez skarb państwa podatków pośrednich.

Wniosek posła Abrahamowicza wszedł na tę drogę i przedstawia tę niezaprzeczną zaletę, że szuka dochodów dla kraju w nałożeniu opłat na napoje, których spożycie nie jest niezbędną potrzebą ubogich warstw społeczeństwa, że nie dotyka produkcji, która nie zawsze jest w możności ciężar na konsumentów przewalić; że wreszcie otwiera dla funduszu krajowego źródło, którego obfitość wzrastać będzie, w miarę wzrostu dobrobytu powszechnego. Droga, na którą wszedł poseł Abrahamowicz dla przysporzenia dochodów skarbowi krajowemu, nie jest nową; weszły na nią sejmy Styryjski i Salzburgski, które mają od lat kilku ustawy, na mocy których odnośne skarby krajowe pobierają znaczne dochody z opłat konsumcyjnych. W bieżącej sesji sejmowej wszedł na tę drogę i sejm Szląski, który uchwalił ustawę zaprowadzającą krajowy dodatek konsumcyjny od gorących napojów spirytusowych.

Jedynym zarzutem podniesionym wymownie przez dwóch Członków komisji podatkowej, był ten, że ustanawiając opłaty krajowe na napoje, obłożone już przez miasto znacznymi opłatami na cele gminne, mogłoby się zmniejszyć konsumcye tych napojów a tem samem i wydatność źródeł, z których miasta czerpią w znacznej mierze środki pieniężne na wykonywanie własnego a po części i poruczonego zakresu działania swego.

Komisya podatkowa nie lekceważyła tego zarzutu, ale uznała po wyczerpującej dyskusyi, że redukując opłaty konsumcyjne do cyfr tak nieznacznych jak te, które w załączonym projekcie ustawy proponuje, Wysoki Sejm nie potrzebuje się obawiać obniżenia konsumcyi a zatem i wyrządzenia miastom dotkliwej szkody.

Dla streszczonych powyżej względów, komisya podatkowa postanowiła, wszystkimi głosami przeciw dwóm, radzić Wysokiemu Sejmowi, ażeby uchwalił wniosek posła Abrahamowicza, z rzeczowemi i stylistycznymi zmianami, które za potrzebne uznała.

Przechodząc do poszczególnych postanowień, komisya podatkowa pozwala sobie na następujące uwagi:

ad §. 2.

Podatek pobierany przez skarż państwa od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego, jest bardzo umiarkowanym, ze względu na producentów, obciążonych wysokim podatkiem gruntowym. Gdy nadto w kraju naszym zamożniejsze tylko klasy ludności piją wino, przeto można się spodziewać, że 30 procentowy dodatek do podatku państwowego, nie obniży konsumcyi.

ad §. 3.

Opłaty zredukowała komisya podatkowa do bardzo małej wysokości dla tego, żeby nie spowodować obniżenia konsumcyi, któreby pociągnęło za sobą zmniejszenie się dochodów, jakie zamknięte miasta ciągną z tych źródeł, a prawdopodobnie obniżyłoby także dochody skarbu państwa z podatków od piwa i wódki

ad §. 4.

Wysokość opłat krajowych oraz napoje, od których pobierane być mają, pozostają te same dla całego kraju jak dla miast zamkniętych

ad §§. 5 i 10.

Unormowanie poboru opłat krajowych pozostawia się c. k. Namistnictwu w porozumieniu z Wydziałem krajowym, przyczem stawia się jedynie zasada, że opłaty te nie mają obciążać produkcji ani tamować handlu.

Dla wyłuszczonej powyżej powodów komisya podatkowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy:

- 1) Załączony projekt ustawy uchwalić;
- 2) Petycyę Ls. 687 Stowarzyszenia szynkarzy i kawiarzy lwowskich, Ls. 825 gminy miasta Krakowa, Ls. 1.035 gminy miasta Tarnowa i Ls. 1.051 gminy miasta Rzeszowa uznać za załatwione.

Lwów dnia 23. listopada 1890.

Przewodniczący:

Jaworski w. r.

Sprawozdawca:

Chamiec w. r.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§. 1.

Od napojów w niniejszej ustawie wyszczególnionych a w kraju spożywanych, pobierane będą na rzecz funduszu krajowego opłaty konsumcyjne, tudzież dodatki do pobieranych na rzecz skarbu państwa podatków konsumcyjnych.

§. 2.

W obrębie kraju całego pobierany będzie 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego tudzież moszczu owocowego.

§. 3.

W okręgach akeyzowych miast Lwowa i Krakowa podlegać będą :

1) rum, arak, koniak, likier tudzież wszelkie inne słodzone spirytusowe napoje gorące bez różnicy stopnia tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie, krajowej opłacie konsumcyjnej w kwocie 1 zł. od hektolitra ;

2) piwo wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie krajowej opłacie konsumcyjnej w kwocie 50 ct. od hektolitra.

Krajowe opłaty konsumcyjne pobrane w oznaczonych okręgach akeyzowych będą zwracane (resty-

tuowane) w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, w jakim zwracane bywają wedle istniejących przepisów dodatki gminne.

§. 4.

We wszystkich innych miejscowościach kraju, podlegać będą krajowym opłatom konsumcyjnym:

- 1) rum, arak, koniak, likier, tudzież wszelkie inne słodzone spirytusowe napoje gorące bez różnicy stopnia w kwocie 1 zł. a. w. od hektolitra.
- 2) piwo wszelkiego rodzaju w kwocie 50 ct. od hektolitra.

§. 5.

Krajowe opłaty konsumcyjne wyszczególnione w §. 4 nie mogą naruszać ani produkcji ani handlu.

§. 6.

Przez czas mocy obowiązującej niniejszej ustawy nie może być nałożoną na spożycie piwa lub napojów słodzonych spirytusowych (§. 4) żadna inna opłata krajowa.

§. 7.

Spory, jakoteż przekroczenia niniejszej ustawy i odnośnych rozporządzeń wykonawczych podlegają rozpoznaniu i orzeczeniu władz politycznych.

§. 8.

Władze polityczne mają prawo nakładać grzywny porządkowe do wysokości 100 zł. i kary kontrawencyjne do wysokości 20-krotnej ukróconej opłaty, a ewentualnie kary aresztu i zasądzać winnych na koszta postępowania.

Koszta postępowania, grzywny i kary kontrawencyjne ściągane będą w drodze egzekucyi politycznej.

§. 9.

Koszta postępowania wpływać będą do kasy c. k. władzy politycznej, grzywny zaś i kary kontrawencyjne do funduszu krajowego.

§. 10

Dodatki do podatku konsumcyjnego ustanowione w §. 2 niniejszej ustawy pobierane będą razem z odnośnym podatkiem i przez te same organa.

Pobór opłat konsumcyjnych, ustanowionych przez §§. 3 i 4 niniejszej ustawy, unormowanym zostanie rozporządzeniem wydać się mającym przez c. k. Namiestwictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 11.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1891 r. a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1894 roku.

§. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

